

3) просвітницька робота педагогів із формування правового світогляду батьків [1].

А ефективність створених умов із правового виховання у ЗДО забезпечується збагаченням змісту правової освіти, урізноманітненням організаційних форм, методів і засобів, розробка просвітницьких і методичних заходів з метою підвищення правової культури дітей, їхніх батьків і вихователів.

Отже, було зроблено висновки, що проблема правового виховання дітей потребує подальшої розробки. Зокрема, перспективу подальших наукових розвідок вбачаємо у визначенні формування правової компетентності дітей дошкільного віку засобами ігрової діяльності.

Список використаних джерел

1. Актуальні проблеми правового виховання дітей дошкільного віку: навчально-методичний посібник / уклад. Н. І. Скрипник. Умань: ВПЦ «Візаві», 2016. 48 с.
2. Дитина: Освітня програма для дітей від двох до семи років. / авт. кол.: Г. Беленька, О. Богиніч, Н. Богданець-Білоskalенко [та ін.]. К. : Київ. ун-т ім. Б. Грінченка, 2016. 304 с.
3. Доронова Т. Захист прав та гідності дитини в дошкільному закладі і в сім'ї. *Дошкільне виховання*. 2001. № 8. С.6–9.
4. Загальна декларація прав людини від 10.12.1948 р. *Виховна робота в закладах освіти України. Збірник нормативних документів та методичних рекомендацій*. Випуск II. Київ. 1998. С. 3–10.
5. Задорожна Г. Правове виховання особистості дитини: поняття, сутність, особливості. *Педагогічний часопис Волині*. 2017. № 4(7). С. 12.
6. Закон України «Про дошкільну освіту». К., 2001.
7. Майор Н. С. Правове виховання дошкільників – обов'язкова умова формування життєвої компетентності особистості. URL: <http://zakipro.org.ua/2010-06-02-07-11-30/2010-06-02-07-12-06>

Дар'я Стеценко

КОРЕКЦІЯ МОВЛЕННЄВИХ ПОРУШЕНЬ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ЗАСОБАМИ КІНЕЗІОТЕРАПІЇ

Дитячі мовленнєві порушення є серйозною проблемою, яка може впливати на загальний розвиток дітей дошкільного віку. Зокрема, мовленнєві порушення можуть включати в себе фонетичні, граматичні, синтаксичні, лексичні та комунікативні аспекти. Детальний аналіз кожного виду порушень розкриває їхні особливості та взаємозв'язки.

За наявності фонетичних порушень присутні неправильна артикуляція

та звуковимова. Граматичні аспекти охоплюють невідповідності в утворенні граматичних конструкцій та правильному вживанні слів. Синтаксичні порушення стосуються неправильного порядку слів у реченні та диспропорційності у структурі мовлення.

Лексичні аспекти включають обмежений словниковий запас та використання невідповідних слів. Комунікативні порушення охоплюють труднощі у встановленні зв'язку та вираженні потреб через мовлення.

Зазначимо, що кожен вид неправильної звуковимови може виявлятися у формі самостійних або комбінованих порушень, залежно від індивідуальних особливостей кожної дитини.

Ця класифікація не лише допомагає визначити конкретні види порушень, але і створює підґрунтя для подальшого дослідження механізмів та методів корекції цих порушень, зокрема з використанням кінезіотерапії.

Розвиток мовлення у дітей визначається комплексом різноманітних факторів, які взаємодіють та визначають мовленнєву компетентність. Під час вивчення наукової літератури визначено ключові фактори, що впливають на розвиток мовлення у дітей, зокрема на ранніх етапах їхнього життя.

Початковим етапом є генетичний фактор, оскільки народження дитини визначається генетичними передбаченнями, що впливають на розвиток не лише фізичних, а й мовленнєвих здібностей. Серед генетичних аспектів варто враховувати сприйнятливність до мовного середовища та здатність адаптації до нього [1, с. 4].

Оточуюче середовище виступає ще одним ключовим фактором у розвитку мовлення. Мовне середовище вдома, в дитячому садку та взагалі у соціокультурному контексті грає важливу роль у формуванні мовленнєвих навичок. Дитина вивчає та адаптується до мовної системи, що її оточує, шляхом сприймання та імітації мови оточуючих.

Особистість дитини, зокрема її когнітивні та емоційні характеристики, також впливає на розвиток мовлення. Індивідуальні риси включають рівень розвитку пам'яті, уваги, мислення та саморегуляції, які взаємодіють з мовленнєвим процесом.

Фізичний стан та розвиток дитини, зокрема стан слуху та артикуляції, визначають її можливості в аспекті мовлення. Важливо враховувати роль рухової активності та розвитку моторики, що можуть впливати на формування мовленнєвих навичок.

Мовленнєві порушення у дітей дошкільного віку є складною проблемою, яка може відбитися на їхньому соціальному та навчальному розвитку. В останні роки зросла популярність використання кінезіотерапії як ефективного інструменту для корекції цих порушень [2, с. 11].

Кінезіотерапія включає в себе рухову активність, яка може бути спрямована на покращення м'язового тону та координації, ключових

аспектів для артикуляції та правильної формації звуків. Різноманітні рухові вправи, спрямовані на роботу з артикуляційними м'язами, можуть сприяти поліпшенню вимови та фонетичної точності [4, с. 47].

Ще однією ефективною технікою є інтеграція рухів до розвитку сенсомоторики та комунікативних навичок. Рухова активність, така як робота з ритмічними рухами або вправи на розвиток руко-мовленнєвої координації, може сприяти не лише поліпшенню мовлення, а й розвитку сенсомоторних навичок, які важливі для правильного вираження думок та емоцій.

Робота з ритмом та музикою також має великий потенціал у корекції мовленнєвих порушень. Ритмічні вправи та музичні ігри можуть допомогти вирівнювати та покращувати ритм мовлення, що особливо важливо для дітей із порушеннями тактовності та інтонації [3, с. 29].

Важливим компонентом є розвиток просторового сприйняття та мовленнєвої пам'яті через рухові ігри та завдання. Діти можуть взаємодіяти з оточенням, виконуючи завдання, що вимагають руху та використовують мовлення.

Не менш важливою є інтеграція технологій у кінезіотерапію. Мобільні додатки та комп'ютерні програми можуть створювати інтерактивні вправи, які сприяють вивченню та вдосконаленню мовленнєвих навичок.

Отже, можна зробити висновок, що вище згадані методи та техніки підкреслюють важливість інтеграції рухової активності в процес корекції мовленнєвих порушень у дітей дошкільного віку. Кінезіотерапія виявляється не лише ефективною, але і захоплюючою формою логопедичної практики, сприяючи комплексному розвитку мовлення та фізичних можливостей дітей.

Список використаних джерел

1. Брушневська І. Закономірності розвитку дітей дошкільного віку з порушеннями мовлення. URL: <https://evnuir.vnu.edu.ua/bitstream/123456789/9272/1/Conformities%20to%20Law%20of%20Development.pdf> (дата звернення: 14.03.2024).
2. Забара О. В. З історії виникнення логопедичної ритміки. *Логопед.* 2012. № 10. С. 8–15.
3. Найдич В. М. Використання логоритмічних прийомів у корекційній роботі. *Логопед.* 2014. № 3. С. 28–30.
4. Охременко Т. В. Кінезіологічні вправи у роботі вчителя-логопеда закладу дошкільної освіти. *Сучасні проблеми логопедії та реабілітації: матеріали ІХ Всеукр. заочн. наук.-практ. конф. (15 грудня 2020 року, м. Суми). Суми : ФОП Цьома С. П., 2020. С. 46–50.*